

GŁOS NARODU

Przedpłata wynosi	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polskiego z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego	Cena numeru 15 groszy
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
Miesięcznie	3 60 zł.	3 30 zł.	4 00 zł.	7 00 zł.	3 60 zł.	

Redakcja (tel. Nr. 190) i Administr. (tel. Nr. 3344) Kraków, św. Krzyża 11. - Drukarnia św. Tomasz 35 (tel. Nr. 3344) Konto P. K. O. w Warszawie 140.05 5

Nr. 126.

Czwartek dnia 5 Czerwca 1924 r.

Rok XXXI.

Pełnomocnictwa dla rządu.

Po raz drugi obecny Sejm ma się zająć sprawą uchwalenia dla rządu pełnomocnictw. Jakiegokolwiek mogłyby być podniesione przeciw tej metodzie zarzuty natury konstytucyjnej — tu już zauważam, że nie uważam ich za słuszne — za uchwaleniem ich będą przemawiały rezultaty, jakie osiągnięto dla uzdrowienia naszego życia państwowego przez uchwałę pierwszych pełnomocnictw w grudniu ubiegłego roku. Tylko dzięki pełnomocnictwom mogła być akcja rządu w tej dziedzinie, tak przerażająco przez cztery lata zachwaszczona, być szybką, energiczną i właśnie przez tę energję i szybkość skuteczną. Wartość pełnomocnictw została zademonstrowana ad oculos. A że sanacja państwa nie jest rzeczą dokonaną, że objęła ona dotąd tylko kwestję skarbowa, która przecież potrzebuje dalszych zabiegów, inne zaś działy, zwłaszcza sanacja życia gospodarczego, wymagają jeszcze usilnej pracy i to również energicznej i szybkiej. więc **potrzeba przedłużenia pełnomocnictw przedstawia się jako warunek niezbędny, jeśli akcja sanacyjna ma być przeprowadzoną w całej pełni, do końca.**

Nie na potrzebę też uchwalenia pełnomocnictw chcę tu zwrócić uwagę. Pragnę poświęcić kilka uwag kwestji ich głębszego uprawienia ze stanowiska życia państwowego i jego funkcjonowania.

Pełnomocnictwa uchodzą jako środek jakiś nadzwyczajny, anormalny, jakoby nawet niebardzo zgodny z konstytucją, jeśli nie z jej literą, to przynajmniej z jej duchem. Zgoła błędne wydają mi się te rozumowania. Prawnicze formalne wątpliwości bardzo łatwo usunąć. Nasza konstytucja nie zna żadnego organu, któryby miał prawo badać zgodność zwykłych ustaw z konstytucją, a więc i ustawy o pełnomocnictwach. Nie ma ani specjalnego sądu, któryby mógł rozpatrywać, czy ustawa przez Sejm uchwalona nie sprzeciwia się konstytucji, ani zwykłe sądy nie mają tego prawa w konkretnych wypadkach, któreby mogły podpadać pod ich orzecznictwo. Tylko Sejm orzeka sam, czy ustawa, którą uchwała, nie sprzeciwia się konstytucji. Choćby więc wykazywali prawnicy, że jest inaczej, prawnego znaczenia to nie ma wobec uchwały Sejmu. Jedyną wątpliwością — niewiadomo też, czy mającą uzasadnienie, bo to kwestja bardzo sporna — byłoby odmówienie przez prezydenta ogłoszenia takiej ustawy jako z konstytucją niezgodnej.

Ale mniejsza o kwestję formalną. Chodzi o istotę rzeczy. Otóż ustosunkowanie władz w państwach istniejących, a opartych o system parlamentarny jest takie, iż **pełnomocnictwa specjalne rządu są prosto życiową koniecznością, jeśli system parlamentarny, tak silnie krytykowany, nie ma zbankrutować doszczętnie.** Chodzi o wzmocnienie władzy wykonawczej w stosunku do ustawodawczej. Widzimy, że dzieje się to w formie pełnomocnictw w Niemczech i we Francji, w innej formie we Włoszech Mussoliniego i Hiszpanji Riverę; w gruncie rzeczy o to samo chodzi.

Rozwój stosunków w Europie zachodniej poszedł w kierunku zwiększania władzy parlamentów. Zasada, teoretycznie sformułowana i uzasadniona przez Montesquieu'go o podziale władz w państwie, które mają się wzajemnie kontrolować i niedopuszczać do przerostu jednej z nich, co prowadziłoby do podważenia praworządności, zasada ta nigdzie w Europie nie została ściśle

przeprowadzoną. I słusznie; przykład Stanów Zjednoczonych wykazał, iż ściśle jej przeprowadzenie jest szkodliwe. Musi jeden z czynników państwowych mieć przewagę — w interesie jednolitości akcji państwowej, dla której dwutorowość rządów jest fatalną. Ale Europa poszła za daleko w kierunku przyznawania przewagi parlamentom. Powinny one uchylać ustawy, nadawać kierunek akcji rządowej i kontrolować rząd; nie powinny same rządzić. Do tego nie nadają się ciała wielogłowe, pracujące z trudem przy takiej ilości członków; rozbieżność parlamentów na szereg stronnictw, które jest obecnie objawem ogólnym, utrudnia konsolidację większości na dłuższy okres, a przez to utrzymanie jednej linii działalności. konsekwencji w działaniu przez czas dłuższy. Gubi się też w takich warunkach pojęcie odpowiedzialności, gdyż przy organie wielogłowym nikt właściwie odpowiedzialny nie jest.

Jeśli z tego punktu widzenia patrzymy na kwestję pełnomocnictw, to możemy w nich widzieć remedium na przerost jednej władzy. Parlamente nie zrzekają się przez nie niczego z tych funkcji, które powinny do nich należeć. W uchwaleniu o pełnomocnictwach wykonują jedno ze swoich

głównych zadań — właściwie **kontrolowanie** kierunek akcji rządowej. Kontrolę w stosunkach do rządu zachowują dalej bez żadnego ograniczenia. Jeśli zrzekają się — to tylko części swej działalności ustawodawczej; ale wszakże rozdział między ustawami a rozporządzeniami nie jest i nie może być ściśle przeprowadzony; granica między nimi była zawsze i jest chwiejna.

Potrzeba pełnomocnictw wystąpiła jaskrawo w trudnych epokach, wymagających szybkiej decyzji, energicznej akcji, jak to zaznaczyłem na początku artykułu. Ale uzasadnienie ich jest głębsze, jeśli stanąć na tem stanowisku, które zajmuję. Uważam też, iż **ten pomysł powinien być nie tylko dorazowo wprowadzony w życie, ale stać się stałym derobkiem rozwoju konstytucyjnego, przyczynić się do poprawy rządów parlamentarnych. Pełnomocnictwa przywracają normalniejszy stosunek między władzą, która ustala kierunek rządów, uchwała i kontroluje, a władzą wykonawczą, podnosi zasadę odpowiedzialności za rządy, zagubioną omal w ostatnich fazach ewolucji państw europejskich. Możliwość zaś przyznawania ich raz w szerszej, to znów w ciśniejszej mierze rządowi na razie będącemu u władzy, zapewnia elastyczność, możliwość dostosowania rozmiaru pełnomocnictw do bieżących potrzeb życia państwowego.** Stanisław Kutrzeba.

Wczorajsze obrady Sejmu.

Interpelacje posłów Chrz. Dem. — O pos. Stańczyka. — Pos. Grünbaum tęskni za caratem. — Głosowanie nad rotą przysięgi dla bezwyznaniowych.

Warszawa. (Telef. wł.) Na wtorkowym posiedzeniu Sejmu wpłynęła między innymi interpelacja pos. Chacińskiego (Ch D.) w sprawie wykonania ustawy o przekazaniu uniwersytetowi lwowskiemu budynków posejmowych, dalej posła Puchałki (Ch. D.) co do realizacji złotych bonów skarbowych i t. d. Wskutek powołania pos. Wachowiaka na wojewodę pomorskiego, wygasł jego mandat. Interpelacyj pos. Łańcuckiego i Królikawskiego (kom.) nie odczytano, albowiem zawierały obraźliwe wyrazy pod adresem kolegów sejmowych. Ślubowanie złożył nowy poseł, Bol. Zajączkowski (Zw. lud.-nar.).

Przed porządkiem dziennym pos. Barlicki (P. P. S.) zainterpelował marszałka w sprawie pos. Stańczyka. B. min. sprawiedliwości Nowodworski zażądał od Sejmu wydania Stańczyka z art. 65 i 73, tymczasem prokuratorja wniosła przeciw Stańczykowi oskarżenie dodatkowe o winy z art. 140 (zabójstwo), 152 (ciężkie uszkodzenie ciała), 85 (uszkodzenie cudzej własności) i 305 (pochwalenie czynów zabronionych), a więc o pogwałcenie z art. 21 konstytucji o nietykalności poselskiej. Pos. Barlicki zapytywał marszałka, co zamierza uczynić, ażeby restytuować stan prawny i winnych pociągnąć do odpowiedzialności. Marszałek uważa zapytanie za dopuszczalne i zobowiązał się odpowiedzi udzielić po rozważeniu sprawy na następnym posiedzeniu.

Przy trzecim czytaniu ustawy o obowiązkach i prawach szeregowych pos. Grünbaum (Koło żyd.) zaczął przytaczać tajne rozkazy Ministerstwa spraw wojskowych, dotyczące ograniczeń żołnierzy narodowości żydowskiej. W trakcie tego był

na tyle bezczelny, iż utrzymywał, że coś podobnego nie mogło się dzieć nawet za czasów carskich (!). Słusznie mu odpowiedziano, że za czasów caratu Grünbaum jużby był wisiał. Podpułkownik Petrażycki odpowiedział w imieniu rządu, że odpowiednie ograniczenia i kontrola jest nieodzowna, a najlepszym tego dowodem, że kontrola winna być wzmocniona, jest konieczność niedopuszczania do takich faktów, jak udzielanie do wiadomości w Sejmie rozkazów Ministerstwa posłom, jak to się stało z tajnym rozkazem, który odczytał pos. Grünbaum.

W chwili, gdy telefonuje nam nasz korespondent (godz. 6 wiecz.), odbywa się głosowanie imienne nad rotą przysięgi dla bezwyznaniowych.

O POMOC DLA DOTKNIĘTYCH KLĘSKĄ GRADOBICIA I POWODZI.

Warszawa. (Telef. wł.) Pos. Mianowski i koleżdy z klubu chrześc. dem. zgłosili następujący wniosek w sprawie gradobicia i powodzi, która dnia 31 maja nawiedziła Kraków, Nową wieś, Czarną wieś i Łobzów pod Krakowem. Wniosek domaga się od rządu przyjsca z pomocą mieszkańcom Krakowa i okolicy przez:

1) Całkowite zwolnienie od zapłaty podatku majątkowego, wydanego rozporz. Dz. u. r. Nr. 94 z dnia 11 sierpnia 1923 r.

2) Zupełne zwolnienie od płacenia podatku gruntowego w r. 1924.

3) Udzielenie bezprocentowej pożyczki ze skarbku państwa, spłacalnej ratami przez dłuższy czas, ażeby poszkodowani mogli ponownie obsiać i zasiedzić grunta i wyżywić się do nowego zbioru.

Rząd polski oświadcza gotowość do rokowań z Litwą.

O uregulowanie sprawy pielgrzymek do miejsc świętych w Polsce i na Litwie.

Warszawa. (AW.). Z dobrze poinformowanych kół politycznych twierdzą, iż rząd polski upoważnił ministra Zamoyckiego do oficjalnego wyrażenia Stolicy Apostolskiej, iż Polska gotowa jest natychmiast rozpocząć rokowania z rządem litewskim w drodze bezpośredniej, celem omówienia i ustalenia zarządzeń, które umożliwiłyby ludności polskiej i litewskiej odbywanie tradycyjnych pielgrzymek do miejsc świętych, położonych bądź w Polsce, bądź na Litwie. Kroki te pozostają w związku ze zbiorową akcją, którą mają przedsięwziąć Litwini na Zielone Świątki w postaci tłumnego przekroczenia granicy polsko-litewskiej przez pątników, idących do Kalwarii pod Wilnem. Rząd polski daje w ten sposób jeszcze jeden dowód powolności względem Litwy Kowieńskiej, głębokie-

go zrozumienia uczuć religijnych ludności i dbałości o bezpieczeństwo publiczne.

Prowokacyjne ruchy wojsk litewskich.

Piętwsze strzały.

Warszawa. (Telef. wł.). Na pograniczu polsko-litewskim widać przesunięcia litewskich oddziałów partyzanckich w kierunku Suwalszczyzny i białostockiego. Dotychczas nie było próby przekroczenia granicy, natomiast w powiecie trockim ubiegłej nocy nasze placówki były ostrzeliwane przez Litwinów. To samo zaszło w powiecie święciańskim. Odnosi się wrażenie, że Litwini dążą do sprowokowania Polaków i do zmuszenia najsilniejszego obsadzenia granicy, ażeby można następnie to wyzyskać na gruncie międzynarodowym.

Uspakajające biuletyny o stanie zdrowia ks. Seipla.

Wiedeń. (PAT.). Godz. 1.30. Lekarze ze stanu zdrowia ks. dra Seipla są zupełnie zadowoleni. Gorączki niema. Puls normalny.

Wiedeń. (PAT.). Na początku dzisiejszego posiedzenia rady miejskiej burmistrz miasta Wiednia Seitz mówił o zamachu na kanclerza dra Seipla i oznajmił, że zdaniem jego, był wyrazicielem uczuć wszystkich członków rady miejskiej, gdy bezpośrednio po zamachu udał się do kanclerza dra Seipla i wyraził mu współczucie. Burmistrz oznajmił wreszcie, że stan zdrowia kanclerza jest pomysłny i rokuje nadzieję wyzdrowienia.

Co mówi sprawca zamachu.

Wiedeń. (PAT.) W czasie dzisiejszego przesłuchania policyjnego oświadczył sprawca zamachu Javorek, że postanowił pozbawić życia kanclerza Seipla, ponieważ niejednokrotnie słyszał, jakoby kanclerz był sprawcą nędzy szerokich mas robotniczych. Javorek przyznał się do tego, że ubiegłej soboty zainkasował kwotę 700.000 koron, jako

zasilek z kasy chorych dla swej żony i kwotę tę sobie przywłaszczył. Po wydaniu tych pieniędzy powziął zamiar popełnienia samobójstwa i napisał list do żony, w którym zapowiedział, że odbierze sobie życie, ale równocześnie pozbawi życia kanclerza dra Seipla.

Javorek zeznał następnie, że pierwotnie nie miał zamiaru wykonania zamachu na kanclerza Seipla w niedzielę, ale dowiedziawszy się rzekomo przypadkowo na dworcu kolejowym w Wiener Neustadt, że dr. Seipel jedzie właśnie do Wiednia, wsiadł do tego samego pociągu i postanowił przy nadarżającej się sposobności wykonać zamach na kanclerza Seipla. Javorek zaprzecza, jakoby był wyznaczony do wykonania tego czynu, twierdzi, że jest wprawdzie członkiem organizacji socjalistycznej, ale że już od dłuższego czasu nie brał zupełnie udziału w życiu politycznym. Władze bezpieczeństwa sprawdzają obecnie posłane przez Javorka fakty, przyczem starają się wyjaśnić pewne nieścisłości, zachodzące w jego zeznaniach.

Program Herriota.

Paryż. (PAT.). W liście wystosowanym do Bluma, Herriot wyłuszcza program działalności radykałów socjalistów, uważając, że przedewszystkiem powinny być wprowadzone w życie następujące punkty:

Zniesienie dekretów z mocą ustawy, przywrócenie monopolu zapalnikowego, amnestja ogólna z wyjątkiem niepoprawnych sdracjów kraju, oraz przyjęcie do pracy wydalonych za strajki. W dalszym ciągu listu podaje: zniesienie ambasady przy Watykanie, ograniczenie czasu służby wojskowej, energiczna akcja w sprawie sytuacji finansowej, zorganizowanie systemu podatków bezpośrednich, zmniejszenie podatków konsumpcyjnych.

„Zapewnimy — pisze dalej Herriot — poszanowanie ustawy o 8-godzinnym dniu pracy, jak również prawa syndykatów i dążyć będziemy do lojalnej współpracy z organizacjami robotniczymi. Uznamy prawa zrzeszenia się funkcjonariuszy państwowych, doprowadzimy do skutku dzieło pokoju przy pomocy przymierza narodów. Wzmocnimy i rozszerzymy rolę Ligi Narodów, trybunału międzynarodowego w Hadze i międzynarodowego Biura Pracy. Ustalimy normalne stosunki z Rosją i przyjmujemy bez żadnej ukrytej myśli raport rzeczoznawców. Wobec istniejącego w Niemczech stanu rzeczy, jest koniecznością zabezpieczyć nie tylko Francję, ale i wszystkie narody przed powrotem do władzy wszechniemieckich nacjonalistów.

Sądzymy — zaznacza w końcu Herriot — że ewakuacja Zagłębia Ruhry nie jest możliwą przed ustanowieniem zastawów przewidzianych w raporcie rzeczoznawców i przed powołaniem do życia organizacji międzynarodowych, uprawnionych do zarządzania tymi zastawami. Zapewnienie kontroli rozbrojenia Rzeszy niemieckiej głównie przez Ligę Narodów i rozwiązanie problemu bezpieczeństwa, dzięki paktom gwarancyjnym, znajdującym się pod ochroną Ligi Narodów, będzie również naszym zadaniem.

Kongres socjalistów przeciw udziałowi w rządzie.

Warszawa. (T. wł.). Kongres partii socjalistów zjednoczonych wypowiedział się przeciwko udziałowi zjednoczonych socjalistów w nowym gabinecie. Postanowił jednakże poprzeć rząd Herriota, oraz upoważnił przedstawicieli swoich w parlamencie do głosowania za budżetem.

Statuty partyjne dają jednak możność ponownego rozpatrzenia tej sprawy, o ileby nastąpiły nadzwyczajne wydarzenia. Na wypadek takiej konieczności cały wydział wykonawczy jest upoważniony do zwołania Rady naczelnej, która by otrzymała pełnomocnictwa kongresu.

FRANCUSKI DORADCA KANONICZNY W WATYKANIE.

Paryż. (PAT.). Prezydent ministrów Poincaré przed swoim ustąpieniem zamianował posła Wetterle doradcą kanonicznym przy poselstwie francuskim w Watykanie.

Co jest przyczyną katastrof lotniczych?

Nie wadliwa konstrukcja aparatów, lecz nieostrożność lotników.

Warszawa. (Telef. wł.). Z powodu ostatnich wypadków w naszym lotnictwie pos. Załuska zwołał podkomisję lotniczą, gdzie na posiedzeniu był szef sztabu generalnego gen. Haller i szef departamentu lotnictwa gen. Leveque. Przedstawił on stan lotnictwa w Polsce. Obrady uznano za poufne. W sprawozdaniu stwierdził on postęp w tej dziedzinie u nas w obronie państwa. Potępił surowo i nieuzasadnione alarmy, które pojawiły się w prasie w związku z wypadkami lotniczymi z rzekomo złej fabrykacji aparatów, wyrabianych w kraju. Gen. Leveque przypisuje rezej te wypadki rozbujaniu temperamentowi poskiemu.

Z KOMISJI ADMINISTRACYJNEJ.

Warszawa. (Telef. wł.) Podkomisja administracyjna pod przewodnictwem posła Holeksy przeprowadziła dyskusję nad art. 2 ustawy rządowej i z wyjątkiem posła Erdmana (PSL.) wypowiedziała się za utrzymaniem obecnego stanu w poszczególnych dzielnicach aż do czasu wejścia w życie ustawy o podziale administracyjnym państwa.

NOWY STYL W KALENDARZU PRAWOSŁ.

Warszawa. (Telef. wł.) Minister wyznań i oświaty ogłosił rozporządzenie o wprowadzeniu nowego stylu do kalendarza prawosławnego w Polsce z tem, że zastosowanie tej nowej rachuby czasu rozpocznie się dnia 28 b. m.

WYBÓR DYREKCJI BANKU GOSPODARSTWA.

Warszawa. (Telef. wł.) W Ministerstwie skarbu odbyło się pod przewodnictwem p. Steczkowskiego posiedzenie Rady nadzorczej Banku gospodarstwa krajowego. Dyrektorem naczelnym został wybrany Eustachy Korwin Szymanowski, dyrektorami: Stan. Roczowski, naczelnik wydziału bankowego w Ministerstwie skarbu, Lucjan Szpor, wicedyrektor Banku Krajowego, oraz obecny dyr. Banku Krajowego Ad. Małaczyński i Różycki ze Lwowa.

EMERYCI OTRZYMAJĄ DODATEK MIESZK.

Warszawa. (Telef. wł.) Na komisji budżetowej pos. Rymar przedstawił projekt ustawy przyznającej dodatek mieszkaniowy emerytom państwaborczych. Komisja przychyliła się do stanowiska referenta i przyjęła rezolucję wzywającą rząd do przyznania pełnej emerytury weteranom polskim.

Konferencja londyńska na martwym punkcie.

CITY ODMÓWIŁA ROSJI POŻYCZKI.

Berlin. (PAT.). Według otrzymanych tutaj wiadomości z Londynu, konferencja angielsko-rosyjska utknęła na martwym punkcie, wobec czego City odrzuciła pożyczkę dla Rosji, dopóki nie zostaną w całej wysokości uznane długi przedwojenne i dopóki handlowi zagranicznemu nie zostanie zapewnione bezpieczeństwo prawne, zaś kapitałowi nie będą udzielone gwarancje.

Wielkie manifestacje przeciw traktatowi wersalskiemu.

W 10-lecie wybuchu wojny światowej.

Berlin. (PAT.). Odbyło się tu posiedzenie przedstawicieli szeregu niemieckich organizacji narodowych dla rozpatrzenia sprawy urządzenia obchodu 10-lecia wybuchu wojny światowej i 5-lecia podpisania traktatu pokojowego. Postanowiono zorganizować wielkie manifestacje narodowe w dniach 29 czerwca (niedziele) i 3-go sierpnia (niedziele w niedzielę), przyczem zdecydowano, iż pierwszy obchód będzie miał charakter manifestacji przeciwko traktatowi wersalskiemu, a drugi będzie miał charakter uroczystości religijnej celem uczczenia poległych w wojnie światowej.

Antyamerykański ruch w Japonii.

Tokio. (PAT.). W całej Japonii ujawnia się żywy ruch protestacyjny przeciw ustawie imigracyjnej. Przeważa zdanie, że Stany Zjednoczone rozumieją, że wyrządzają Japonii krzywdę. W całym kraju odbywają się zebrania, zmierzające do utworzenia zjednoczenia Azji, z wykluczeniem misjonarzy amerykańskich i propagujące bojkot towarów amerykańskich.

Londyn. (AW.). W pobliżu „Białego Domu” w Waszyngtonie Japończyk nieznanego nazwiska popełnił harakiry, pozostawiając list, w którym samobójstwo swe tłumaczy jako protest przeciwko bilowi emigracyjnemu. Samobójca apeluje do narodu amerykańskiego, aby nie dał się uwieść podszeptom szowinistycznym i nie popełnił krzywdy w stosunku do narodu japońskiego.

Warszawa. (Telef. wł.) Komisja dla zbadania zajęć krakowskich jednomyślnie opowiedziała się przeciwko temu, aby poseł Lieberman zasiadał w procesie na ławie obrońców.

Edward Herriot.

Przyszły szef rządu francuskiego.

Na prosceniu polityczne Trzeciej Republiki wchodzi nowy człowiek. Od dwudziestu lat widzieliśmy tam u steru jednych i tych samych ludzi. Po Briandzie przychodził zazwyczaj Clemenceau lub Millerand, by ustąpić miejsca panu Caillaux lub Vivianemu, po których spadek obejmował Poincaré: cykl rozpoczynał się na nowo. W rezerwie stali Barthou, Ribot i Leon Bourgeois. Wojna strąciła z kapitolu jednego z najrzeczniejszych, Józefa Caillaux, przywódcę radykałów. Obecnie burmistrzowi Lyonu ndało się zreorganizować i doprowadzić do zwycięstwa partję radykalną i dziś lub jutro wprowadzi się on sam jako premier do pałacu na Quai d'Orsay.

Edward Herriot nie jest adwokatem jak Millerand, Poincaré, Viviani lub Briand. Jest historykiem literatury. Nauczał najpierw w gimnazjum retoryki, a następnie jako „docteur des lettres“ wykładał literaturę francuską na Iwońskim uniwersytecie. Napisał studjum o filozofie żydzie Aleksandryjskim Filonie, następnie wielkie dzieło o „pani Recamier i jej przyjaciółkach“, w którym nakreślił obraz społeczeństwa francuskiego na początku XIX wieku. Wydał nadto podręcznik historii literatury francuskiej. Jeśli więc — jak twierdzi Daudet — sekretarz generalny Akademii Francuskiej p. Doumic zamierza wprowadzić Herriota do grona nieśmiertelnych, to może nowość się na istotne zasługi nowego premiera dla języka i literatury francuskiej. Co prawda, jeśli chodzi o polityków lub marszałków, to Instytut Francuski jest pochłaniwym: Poincaré ma za sobą kilka doskonałych dzieł, ale Millerand niema ich wcale, a Jonnart został członkiem Akademii nie uniemożliwiając sobie bodaj jedną kartką drukowaną, wystarczyć, że był dobrym gubernatorem Algieru. Tosamo z marszałkami: Foch jest uczonym pisarzem dzieł strategicznych, a Lyautey tylko poskramiał rewolty w Marokku. Również Petain i Joffre nie trudzili się pracą pisarską, a noszą zielone fraki Akademii. Tak było zresztą i dawniej. Członkiem Akademii był za Ludwika XIV-go marszałek Villars i był po zawarciu pokoju w Campo Formio Bonaparte. Zato z pośród znakomitych pisarzy nie wszedł do Akademii Moliere.

Przez szereg lat Herriot był pierwszym członkiem w Lyonie. Miasto jest co do wielkości drugim po Paryżu, za czasów rzymskich było — jako Lugdunum — stolicą Galji. Herriot piastuje jeszcze dotąd urząd burmistrzowski w Lyonie. Potem przeszedł do Senatu, a w roku 1919 do Izby Deputowanych. Trafił na chwilę, kiedy po uwięzieniu Caillaux i Malvy'ego radykalizm był bez wodza. Herriot nie był skompromitowany germanofilstwem, miał opinie uczciwego człowieka i dobrego Francuza. „Pałku wziął — tot i kapral“ — mówi rosyjskie przysłowie. Po czterech latach w opozycji bardzo zresztą umiarkowanej, zostaje premierem.

Z dnia politycznego.

Melancholija francuskiego radykała.

Prof. Sorbony paryskiej, Lichtenberger, ogłosił melancholijny artykuł na tle wydarzeń politycznych w Niemczech i Francji. Wyraża on głęboki żal „francuskiej demokracji“, że Niemcy mimo wyniku wyborów 11 maja, mimo zwycięstwa radykałów we Francji, zostają w dalszym ciągu pod wpływem imperjalistycznych haasów prawicowców.

„Gdy Francja — pisze — zwróciła się na lewo i ku zgodzie, Niemcy poszły na prawo.

Jeżeli wpływ i sposób myślenia prawicy we Francji w Niemczech górę, jasnym jest, że nie może być mowy o porozumieniu niemiecko-francuskim i o pacyfikacji Europy“.

Spóźnione żale, — dodać należy! Szkoda, że prof. Lichtenberger dopiero teraz przyszedł do przekonania, iż „pacyfikacja Europy“ jest dla Niemców pojęciem obcym i nieznanym. W każdym jednak razie artykuł prof. L. dowodzi, że radykalne koła francuskie zaczynają krytycznie oceniać usposobienie Niemców i że nie myślą uprawiać względem ich bezwzględnej prostracji.

Traktat o ochronie mniejszości.

Opinia p. prof. Peretiakowicza.

Interesującym przyczynkiem do dyskusji w sprawie wypowiedzenia traktatu o „ochronie mniejszości“, będzie opinia p. prof. Peretiakowicza z Poznania, wypowiedziana na łamach „Dziennika Poznańskiego“. P. profesor rozpatruje wspomniany problem pod kątem widzenia prawnym i politycznym. Z prawnego punktu widzenia traktat o mniejszościach jest czymś nienormalnym. Przeczy bowiem zasadzie równości pomiędzy państwami, ograniczając równocześnie suwerenność państwa wobec własnych obywateli. Jest przytem całkiem zbędny, gdyż zawiera zasady uznane przez konstytucję, uchwaloną niezależnie od traktatu. Mimo to proste jego wypowiedzenie nie byłoby należytem rozwiązaniem kwestji, gdyż podstawą prawną stosunków międzynarodowych jest zasada: „pacta sunt servanda“, tem więcej, że zobowiązuje nas do jego zachowania traktat Wersalski w paragrafie 93. Z tą ostatnią złącza kwestję łączą się tak często wysuwana przez nasze mniejszości narodowe, a zwłaszcza żydów, zasada, że: anulacja traktatu o mniejszościach powoduje ipso iure i anulowanie traktatu wersalskiego.

Taki wniosek jest stanowczo nieuzasadniony, gdyż traktat o mniejszościach wiąże się z traktatem wersalskim tylko o tyle, że jest on zrealizowaniem zobowiązania Polski wobec głównych mocarstw. Mocarstwa te mogą traktat ten zmienić, nie pytając się o to Niemców.

To też zdaniem p. prof. Peretiakowicza, punkt ciężkości rozwiązania sprawy leży tylko po stronie politycznej. Wniosek taki uzasadnia jeszcze przytoczony wyżej par. 93, według którego główne mocarstwa mają zupełną swobodę w kierunku uwzględnienia postulatów Polski, popartych niezawodnie przez Czechosłowację, Rumunję, oraz Jugosławję. Decydujący głos więc mają tu nie tyle prawnicy, co dyplomaci polscy.

Skandaliczna afera korupcyjna w Gdańsku.

W dawnych Prusach istniał cały szereg instytucji samorządowych, działających na terenie poszczególnych prowincji jak np. w Prusach zachodnich, gdzie organizacje takie występowały pod nazwą „Provinzial Verband der Pr. Westpreussen“, „Landwirtschaftskammer für die Pr. Westpreussen“ czyli izba rolnicza, albo „Landesversicherungsanstalt Westpreussen“, czyli ubezpieczenie od wypadków lub wreszcie „Westpreussische Feuersozietät i w. in. Siedziby tych organizacji znajdowały się w Gdańsku. Jest rzeczą zrozumiałą, że z chwilą, gdy większość terytorjum Prus zachodnich przypadła Polsce (15 tys. km², podczas gdy dla Niemiec 10 tys., a 1800 Gdańskowi), w odpowiednim stosunku winien być podzielony także majątek tych organizacji. Tymczasem Gdańsk zagarnął wszystko nie reagując zupełnie na wysuwane ze strony polskiej żądania podziadu, a podobne odmowne stanowisko zajął także i p. Mac Donell, aż wreszcie spór oparł się o Ligę Narodów, jak dotychczas bez rezultatu.

Natomiast w międzyczasie ze strony Gdańska — by uniemożliwić jakikolwiek udział Polski w majątku tych instytucji — dopuszczono się skandalicznego nadużycia. Mianowicie cały majątek „Westpreussische Feuersozietät“ zagarnął sen. gdański Kette i towarzysze, uzyskując w maju r. 1920 od ówczesnego Staatsratu gdańskiego upoważnienie do przekształcenia tej instytucji w spółkę akcyjną. Nastąpiło to 8 czerwca 1920 r. Na czele tak powstałego „Die Danzig. Versicherungs A. G.“ stanął sen. Kette jako prezes rady nadzorczej. Większą część kapitału akcyjnego (600 tys. dolarów) przejął zachodnio-pruski bank prowincjonalny oraz hamburski finansista Müntzenbecher. Zagrabiwszy w ten sposób fundusz publiczny, ofiarował sen. Kette dla uspokojenia swego sumienia 20 tys. dolarów senatorowi „na cele dobroczynne“ — sumę nazwaną przez Jewelowskiego „Korruptionsfond Die Danzig“.

Sen. Kette chwęcił się obecnie swym „patriotycznym czynem“, którym „uratował instytucję ubezpieczenia całkowicie dla Gdańska“, przyozem za tę patriotyczną usługę dobrze sobie zapłacił.

Afera ta ma tę jedną dobrą stronę, że będzie służyć Polsce jako atut gdy chodzić będzie o wykazanie słuszności naszych praw co do podziadu majątków instytucji z b. Prus zachodnich.

Zjazd katolicki w Tczewie.

Tczew, dnia 31 maja 1924.

Poznań — Gniezdo — Tczew, to szlak, którym przed wieki wiodła podróż misyjna św. Wojciecha. Opodal Tzewa w Górzędziu stoi kaplica w miejscu, w którym Apostoł Polski miał odprawić mszę św., niedaleko, koło Fischhausen poniosł śmierć męczeńską. Idea jego wróciła jednak tym samym szlakiem i rozrosła się w potężne dzieło Kościoła polskiego. Dziś tym samym szlakiem przyjeżdża do Tzewa prymas Polski na zjazd katolicki, który ma przyczynić się do dostosowania katolicyzmu do czasów obecnych.

Któż zdoła wyrazić uczucia miejscowej ludności z okazji polskiego zjazdu katolickiego oraz przyjazdu polskich dostojników Kościoła! Odczuje tę chwilę tylko ten, kto zdoła się wczuć w niedawne czasy, kiedy to cały zarząd diecezji, a więc całe życie kościelne pozostawało wyłącznie pod wpływem niemieckim. Dziś katolicy polscy dochodzą do głosu. Olbrzymia manifestacja okazuje w całej pełni potęgę głęboko wierzącego ludu pomorskiego.

Poznań — Gniezno — Bydgoszcz — Tczew. To także kamienie demarkacyjne coraz większej germanizacji za czasów zaborczych. Dziś jeszcze Tczew, po Chojnicach i Sępólnie jest jednym z największych zgermanizowanych miast Pomorza. Ale jakaż w nim zaszła zmiana! Dawniej 20.000-ne miasto w połowie było protestanckie, dziś zaledwie 2000 posiewu pruskiego tu zostało. Wygląd miasta jest dziś polski, tylko tu i ówdzie widać napisy niemieckie. Specjalny charakter nadaje miastu bliskość morza. Często spotkać można marynarzy, zwłaszcza, że jest tu szkoła morska. Zabytki przeszłości wspaniałe. Kościół farny, powatny gotyk, dostraja się do ogólnego charakteru zabytków pomorskich, przypominających żywo czasy krytyczne i niedaleki Malbork.

Ale wróćmy do zjazdu. Może najważniejszym szczegółem było to, że na zjazd przyjechał Prymas Polski. W podróży swej zatrzymał się ks. Prymas w stolicy biskupiej, w Pelplinie. Tam powitał go na dworcu ks. biskup Rosentreter i ks. prob. Lowandowski.

W Tzewie oczekiwali na pociąg tłumy publiczności. Nawet rzęsy deszcz nie zdołał zamącić nader uroczystego przyjęcia. Witali ks. Prymasa i Biskupów ks. dziekan Czapla oraz imieniem miasta prezes rady miejskiej dr. Licznerski. Goście odebrali raport od honorowych kompanij kolejarzy i strzelców i wśród dźwięków pieśni „Kto się w opiekę“ udali się do kościoła farnego.

Obrady zjazdu rozpoczęły się o godz. 4-tej po południu. Olbrzymia sala Domu miejskiego zapelniona szczęśliwie, przeważają męczycy. Na trybunie zajmują miejsce: ks. Prymas, księża biskupi: Rosentreter, Klunder, arcybiskup Ropp, administratorzy apostołscy ze Śląska ks. Hiond i z Gdańska O'Rourke, liczni prałaci i kanonicy. Władzę centralną i wojewódzką reprezentuje wicewojewoda dr. Woyda, wojskowość inspektor armji gen Skierski.

Zagał obrady prezes pomorskiej Ligi Katolickiej b. minister, a obecnie starosta p. Wybicki. Złożył hołd Ojcu św., Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i powitał obecnych, w końcu wykazał konieczność zjazdów katolickich na Pomorzu, które zdołają głęboko wiarę ludu pomorskiego rozwinać w czynny katolicyzm, dostosowany do potrzeb czasów obecnych.

Marszałkiem zjazdu wybrano p. senatora Janta-Polczyńskiego. W mowie swej podkreślił marszałek, że katolicyzm reprezentowany, przez władze kościelne, potrzebuje dziś współpracy wszystkich katolików. Nie zjechaliśmy się tu po to — mówił — by się oskarzać, ale powinniśmy sobie otwarcie stawić przed oczy swe niedomagania. Niebezpieczeństwo dla katolicyzmu grozi dziś w Polsce nie tyle ze strony jawnych wrogów, jak ze strony obojętnych we własnym obozie. Tem niebezpieczeństwem są ludzie, którzyby chcieli z Kościoła zrobić narzędzie polityki, — Kościół powinien zostać niezależnym; — są niem ci, którzy katolicyzm uważają za tradycję piękną, ale nie za czynnik żywy i dziś realny, — trzeciemi niebezpieczeństwem to ludzie, którzy katolicyzm uznają o tyle, o ile działa dobroczynnie. Takie mu pojmowaniu katolicyzmu musimy się przeciwstawić. Do wytyczenia dróg katolicyzmu w naszym pojęciu ma się przyczynić dalszy zjazd.

Namaszczeniem była nacechowana mowa ks. biskupa Rosentretera. W przywróceniu niepodległości Polsce widomy jest palec Boży. Państwo polskie ma wielką misję do spełnienia, ma być znowu przedmurzem chrześcijaństwa. Liga katol. i zjazdy przez nią urządzone mają do tego dopełnić, by cały naród przejął się czynną ideą katolicką. Dajemy państwu dużo. Za to żądamy od państwa wolności dla Kościoła w sprawach czysto kościelnych i porozumienia w rzeczach mieszanych. Konsultacja ujmuje ten stosunek sprawiedliwie. Trzeba, by jej artykuły zostały wprowadzone w życie. Domagamy się zniesienia wyjątkowych ustaw i żądamy konkordatu. Przykre robi wrażenie powoływanie się dziś jeszcze na ustawy majowe, które tak energicznie w parlamencie niemieckim zwalczały postawie polscy i centrowi. (Powoływał się na nie wojewoda pomorski w stosunkach z Kurją biskupią. — Przyp korep.). Życzymy sobie, aby przeciwności zostały przewyciężone, aby zapanowała upragniona zgoda dla dobra Kościoła i pomyślności państwa. Udzieleniem błogosławieństwa apostołskiego

zakończył biskup, który w tym roku obchodził 25-letni jubileusz na stolicy biskupiej, swą mowę.

Przemawiali następnie ks. Prymas, który wyraził życzenie urządzenia zjazdu katolickiego dla całej Polski zachodniej. — ks. arcyb. Ropp, który wskazał na konieczność pomocy katolicyzmowi w Rosji, — p. wicewojewoda Woyda, który powitał zjazd imieniem władz, — ks. administrator apostołski Hlond, który dał wyraz łączności Śląska z Pomorzem, — gen. Skierski, wyrażając hołd duchowieństwu, które również jak obecnie wojsko, oddawna broni bohaterko polskości. Starosta tczewski Dytkiewicz, burmistrz Wojczyński i prezes komitetu miejscowego ks. Bączkowski witali zjazd imieniem Tczewa.

Referaty w pierwszym dniu zjazdu wygłosili prof. uniw. poznańskiego i prezes poznańskiej Ligi katolickiej dr. Gantkowski („Rola katolicyzmu w Polsce doby obecnej z uwzględnieniem Pomorza“), oraz ks. dziekan Dembek („Znaczenie bractw i towarzystw kościelnych w dobie obecnej“). Nastroj obrad był bardzo poważny i uroczysty. Bel.

Wnioski obrony w procesie listopadowym odrzucone!

DRUGI DZIEŃ ROZPRAWY

w sądzie okręg. karnym w Krakowie przed ławą przysięgłych rozpoczął się po godz. 9 rano. Przy rozpoczęciu rozprawy zgłosił przybycie adwokat poseł Śmiarowski z Warszawy („Wyzwolenie“) i oświadczył, że podejmuje obronę oskarżonego Knapińskiego. Przewodniczący radca Markiewicz otwierając wstępne postępowanie podaje, że co do obwinionego Turyna policja nadesłała zawiadomienie, że ten, aresztowany za inne przestępstwa, przebywa obecnie w więzieniu nowosądeckim i że będzie dostawiony na rozprawę listopadową dzisiaj lub jutro. Przewodniczący zaznacza, że o ile Turyna przyjmie akt oskarżenia, odpowiadać będzie razem ze wszystkimi obwinionymi. Następnie adwokaci rozdzielają między siebie obronę poszczególnych oskarżonych, poczem

Zabiera głos przewodniczący.

W dłuższym przemówieniu, opartem w najdrobniejszych nawet motywach na postanowieniach ustawy, zbija kolejno wszystkie zarzuty obrony, co wywołuje na ławie interpelantów wielką konsternację. I tak Trybunał odrzuca wniosek Dra Liebermana o zaniechanie odczytania ustępów aktu oskarżenia odnośnie do posła Stańczyka dla innych zbrodni (aniżeli z par. 65 i 73 u. k.), gdyż prawomocny akt oskarżenia musi być w całości odczytany. Trybunał odrzuca dalej wniosek Dra Heskiego, żądający wyłączenia z obecnej rozprawy wszystkich dalszych przestępstw co do posła Stańczyka. Adw. Heski nie miał uprawnienia do występowania w imieniu osk. Stańczyka, gdyż właściwy jego obrońca Dr Liebermann będąc obecny na sali, wniosku takiego nie zgłosił. Adw. Heskki czuje się niemile dotknięty argumentacją przewodniczącego, gdyż poprzedniego jeszcze dnia z pełną powagą oświadczył, że chce i będzie stał na straży ustawy (!!).

Przechodząc do kwestji douszczalności dwóch prokuratorów na rozprawie, radca Markiewicz cytując par. 32 ustęp II i analogię z par. 40 ust. II proc. kar. stwierdza, że prokuratura Państwa nie jest krepowaną co do liczby zastępców na rozprawie tem więcej, że i tak nie wolno im pomnażać liczby końcowych przemówień. Wreszcie przewodniczący odpowiada Drowi Bogdanemu, że zarzuty jego odnośnie do uprawnień Dra Zakrzewskiego, występującego w charakterze zastępcy poszkodowanych, są nieuzasadnione, gdyż na podstawie aktów sądowych stwierdził, że Dr Zakrzewski nie podejmował obrony Struzika. Wobec tego mec. Zakrzewski pozostaje w zgodzie z par. 50 i 39 proc. karnej.

Akt oskarżenia.

W dalszym toku postępowania Trybunał zarządza odczytanie aktu oskarżenia, co trwa trzy godziny z 10-minutową przerwą. Protokolant Dr Sfolkien kończy odczytywanie aktu o godz. 1-szej po południu. Treść jego podajemy w specjalnym dodatku.

NASTRÓJ NA SALI.

Publiczności na sali znikoma liczba. Miejsca na galerji dla kobiet i dla mężczyzn na parterze

świecą pustkami. Przysłuchują się rozprawie tylko rodziny poszkodowanych (kilkanaście osób) oraz palestra krakowska. Ławy dziennikarskie obsadzone silnie sprawozdawcami pism. Obwinieni w czasie odczytywania aktów oskarżenia zdradzają widoczne znużenie. Dwóch prosi o odesłanie ich do celi, gdyż — jak twierdzą — czują się „osłabieni“. „I my jesteśmy osłabieni“ — odzywa się przewodniczący, nakazując niezadowolonym oskarżonym pozostać na miejscu i kontroluje, czy porządek miejsc nie został naruszony. Poseł Stańczyk, b. poseł Klemensiewicz oraz kilku dalszych działaczy socjalistycznych studują bardzo gorliwie dzienniki krakowskie. Nie na rękę im widocznie rzetelne sprawozdania prasy narodowej oraz artykuły omawiające w ogólnem ujęciu to ich działalność w okresie zeszłorocznych strajków i rozruchów, to też pod adresem dziennikarzy śląg niewliwne spojrzenia: dają się słyszeć głosy, że „przeszkadzają“ (!!) tego rodzaju sprawozdaniom.

NADZW. WYDANIE „GŁOSU NARODU“

podające w streszczeniu podłoże i przebieg krwawych rozruchów listopadowych na tle aktu oskarżenia prokuratury krakowskiej, rozeszło się po mieście w kilku tysiącach egzemplarzy. Ze względu na to, że w wydaniu nadzwyczajnego numeru byliśmy pierwsi z dzienników krakowskich, publiczność rozchwytala nasze wydanie w niespełna godzinie. Znacznie później ogłosił treść aktu oskarżenia „Naprzód“, a dopiero po południu podała ją „Reforma“ i „Kurjer Wieczorny“.

Zeznania pierwszego oskarżonego.

Po odczytaniu aktu oskarżenia przewodniczący zarządza odczytanie dodatkowego aktu przeciwko obwinionym Mieczysławowi Batce i Kazimierzowi Kolutowi. Następnie przystępuje do przesłuchania oskarżonych, przy czem zaznacza, że wydał zarządzenie, iż najpierw słuchani będą oskarżeni, pozostający w areszcie śledczym, a dopiero potem oskarżeni z wolnej stopy. Wreszcie ogłasza porządek i rozkład przesłuchania; prawdopodobnie w 4-ch dniach przesłuchana będzie pierwsza kategoria oskarżonych, a od soboty lub nawet piątku bież. tyg. rozpoczną się przesłuchania osób z wolnej stopy.

Pozostaje na sali pierwszy z oskarżonych Wincenty Pietrzyk. Jest to młody, dwudziestoletni chłopak, który pracował jako pomocnik murarski przy budowie P. K. O. Na szczegółowe pytania przewodniczącego odpowiada w jaki sposób dostał się w krytycznym dniu przed dom robotniczy, przy czem uporeczywie twierdzi, że zupełnie nie wiedział (!!) o zakazie gromadzenia się tam ludności pomimo, że zakaz trzy dni poprzedz ogłoszone i pomimo, że jak sam przyznaje, aby dojść do ul. Dunajewskiego pięćkrotnie musiał przebiegać przez kordon policyjny. Twierdzi, że wprowadził także poprzedniego dnia był przed domem robotniczym, atoli nie słyszał (!) żadnej przemowy, a na drugi dzień przedostał się tam jedynie powodowany prostą ciekawością (?). Wyjaśnia, że kiedy przejeżdżała fura z kapustą, którą powoził ja-

kiś wieśniak, wskoczył na furę, atoli nie wyrwał ani lejce, ani bata woźnicy i zeskoczył z niej pod domem robotniczym.

Przewodniczący wypytuje szczegółowo Pietrzyka czy widział kordon policyjny i woj-ko, które zagradzało drogę do domu robotniczego P. P. S. i szamotaninę się woźnicy, który nie chciał tam jechać. Oskarżony przyznaje, że widział policję, która robiła wszystkie wysiłki, aby nikogo nie przepuścić, jednakowoż siadł na furę właśnie w tym celu, aby się przed dom dostać. Zaprzecza stanowczo, aby następnie miał karabin i chodził z nim po plantach.

Zaniepokojenie wśród obrońców.

Obrońca Dr. Lustgarten zadaje oskarżonemu szereg pytań, skierowanych w tym celu, ażeby oskarżony potwierdził, iż był błędy na policji przy składaniu zeznań. Przewodniczący uchyla te pytania wykazując, że oskarżony tłumaczy się tak samo jak w śledztwie. Skoro więc niema zarzutu, że zmienia dziś swe tłumaczenie, to dochodzenie jakichkolwiek represji ze strony władz bezpieczeństwa nie należy do rozprawy. Na tem tle przychodzi do kontrowersji między przewodniczącym a kilku obrońcami, którzy domagają się uchwały Trybunału, a następnie odczytania całych zeznań oskarżonego z protokołu. Przewodniczący zarządza odczytanie protokołu, a następnie po cichej naradzie Trybunału ogłasza uchwałę odmawiającą dopuszczenia odrzuconych pytań.

Dr. Zakrzewski zadaje szereg pytań oskarżonemu w kierunku wybadania akcji zapomogowej w domu robotniczym na czas bezrobocia i zarządzeń w tym celu wydanych. Na wszystko oskarżony Pietrzyk odpowiada naturalnie negatywnie.

Dr. Woźniakowski występuje z zarzutem, że pewne pytania obrońcy Lustgartena zostały uchylone, gdy tymczasem zastępca poszkodowanych nie znajduje przeszkód przy dochodzeniu kwestji zapomogowej. Przewodniczący oświadcza, że właśnie pytania strony poszkodowanej były celowe, bo dotyczyły powodów, dla których oskarżony miał się udawać do domu robotniczego; tymczasem pytania obrony, skierowane co do rzekomego pobicia, wobec jednakowego tłumaczenia się oskarżonego ze śledztwem, nie były zgoła uzasadnione.

Wogóle dał się zauważyć silny niepokój wśród obrońców, kiedy poruszono kwestję zasadków dla osób, które porzuciły pracę i gromadziły się przed domem robotniczym.

Po ukończeniu przesłuchania oskarżonego Pietrzyka, przewodniczący o godz. 2 min. 10 odracza rozprawę do dnia następnego.

Za jakie zbrodnie odpowiadają oskarżeni?

Stańczyka, Klemensiewicza, Hofmana i Jaroszewskiego skarży prokurator o współwinę w zbrodniach buntu, rozruchu, zabójstwa, ciężkiego uszkodzenia ciała i złośliwego uszkodzenia cudzej własności z par. 5, 68, 73 i 75 u. k., a nadto Klemensiewicza o współwinę w zbrodni wymuszenia i nieuprawnionego ograniczenia wolności wedle par. 5, 98 i 93 u. k. Ziffer i Knapiński odpowiadają za zbrodnię buntu i rozruchu oraz zbrodnię wymuszenia. Drobner, Pietrzyk, Chrzanówek, Firecka, Zajac, Daszyński, Redlich, Fuchs, Widliński i Rajman stają pod zarzutem zbrodni buntu i rozruchu jako podlegacze względnie przywódcy (par. 68, 73 i 75 u. k.), nadto Zajac o zbrodnię wymuszenia i nieuprawnionego ograniczenia wolności osobistej. Gruzi im kara od 10 do 20 lat ciężkiego więzienia, podczas gdy reszcie oskarżonym od 5 do 10 lat. Dr. Langrod ma zbrodnię buntu i rozruchu, dalej Galas, Korzeniak, Rejtarrow, Słabik, Skruch i Struzik zbrodnię buntu, rozruchów i usiłowanego morderstwa, Marzec bunt i rozruch, Święch bunt, rozruch i gwałtowne najście na cudze dobra nieruchome, Stachowicz bunt i rozruch oraz zbrodnię oszustwa i sprzeniewierzenia, Kopynia bunt, rozruch i gwałt publiczny (1 do 10 lat kary więzienia), Jaśkowski bunt, rozruch i namawianie do zbrodni kradzieży, Kleban i Batko bunt, rozruch i kradzież, Kulej, Socha, Zajdowski, Rudek, Baran, Beym, Nawrotowie, Gierad, Mazurkiewicz, Przybyś, Bomba, Goebel, Kmiec, Kornicki, Guzik, Kwinta, Rytko, Sudek, Turyna, Knutel, Kubala, Synowiec, Tuchowicz, Pisarski, Koluta i Litowczenko — zbrodnię buntu i rozruchu, Sułczewski bunt, rozruch i kradzież.

Z POLSKI I ZE ŚWIATA.

10-ecie wkroczenia legionistów do Królestwa.

W Warszawie odbyły się narady zarządu głównego Związku Legionistów przy udziale delegatów wszystkich województw, nad ustaleniem terminu i miejsca obchodu dziesiątej rocznicy wkroczenia Legionów do Królestwa pod wodzą Piłsudskiego. Uchwalono prosić wszystkie oddziały Związku Legionistów w całej Polsce o urządzenie w dniu 6 sierpnia, albo w przeddzień, uroczystych miejscowych obchodów.

Ogólno-państwowy Zjazd Legionistów zbiera się w tym roku dnia 10 sierpnia w Lublinie, gdzie odbędą się uroczystości, mające upamiętnić rozpoczęcie zbrojeń w walce o niepodległość Polski. Zamierzone jest wybudowanie pomnika na pobojowisku pod Jastkowem, gdzie Legioniści stoczyli najkrwawszą walkę i gdzie postanowiono ufundować szkołę powszechną.

Dr Nyström w Warszawie.

Onegdaj przyjechał do Warszawy Dr Nyström z małżonką. Na dworcu powitali gościa przedstawiciele warszawskiego Towarzystwa naukowego, przedstawiciele M. S. Z., oraz członkowie poselstwa i kolonji szwedzkiej w Warszawie. Wczoraj goście zwiedzali zamek królewski, Muzeum Narodowe i Łazienki. Wieczorem odbył się bankiet w Resursie obywatelskiej, urządzony przez komitet przyjęcia.

Akad. Koło przyjaciół Ligi Narodów.

W niedzielę odbyło się w Warszawie inauguracyjne zebranie akademickiego Koła przyjaciół Ligi Narodów w Polsce. Koło, reprezentowane obecnie przez wyższe warszawskie zakłady naukowe, ma na celu krzewienie idei Ligi, oraz prowadzenie studjów nad współczesnymi zagadnieniami międzynarodowymi. Zagał zebranie prof. Fedorowicz, witając obecnego na sali delegata do Ligi, p. min. Skrzyńskiego.

Otwarcie kliniki chirurgicznej w Wilnie.

W ubiegłą niedzielę odbyło się w Wilnie uroczyste otwarcie, po 80-letniej przerwie, kliniki chirurgicznej Uniw. im. Stefana Batorego. Poświęcenia dokonał dziekan wydziału teologicznego ks. Piotr Wilanowski, który wygłosił przemówienie. Ponadto przemawiali: dyr. Kornel Michejda, rektor Baczewski, inspektor armji gen. Rydz-Smigły, dziekan wydziału lekarskiego prof. Orłowski, przedstawiciel Tow. Lekarskiego prof. Januszkiewicz. Klinika obliczona jest na 84 miejsc i urządzona na sposób zupełnie nowoczesny.

Bestjałskie zęczenie się nad dziećmi polskimi na Warmji.

W wiosce Nagłady na Warmji nauczyciel Rather wprowadził do szkoły tabliczkę z napisem: „Sonnabend, 11 Uhr, Auszahlung“. Na początku tygodnia tabliczkę otrzymuje to dziecko, które przez zapomnienie przemówi po polsku. W ten sposób tabliczka wędruje od jednego winowajcy do drugiego. Dziecko, w posiadaniu którego znajduje się tabliczka w sobotę o godzinie 11 przed południem, otrzymuje „Auszahlung“, czyli chłostę cielesną. W ciągu tygodnia każde dziecko stara się pozbyć tabliczki i w ten sposób szkoła propaguje wśród dzieci donosicielstwo. Jedną z ofiar owego pedagoga był 7-letni Jan Białojan, którego Rather szczególnie zniechęcał i chłostał prawie, że bez powodu. Pewnego razu, gdy chłopiec wrócił do domu mocno zbity i skatowany, ojciec jego zaprowadził go do lekarza, który mu wydał odpowiednie zaświadczenie lekarskie, stwierdzające pobicie. Pomimo zaskarżenia niegodziwego nauczyciela do sądu, uwolniono go od winy i kary.

Komunistyczna burda „wolnomyśliciel“.

W dniu 1 czerwca urządzili warszawscy „wolnomyśliciele (!)“ (może raczej wolnomyślni) wiec z protestem przeciw odmowie Min. Spraw wewnętrznych zatwierdzenia gminy bezwyznaniowców. Ze sprawozdania „Robotnika“ dowiadujemy się, że przemawiali prawie sami socjaliści i komuniści; poza tem jeszcze p. Baudoin de Courtenay, prof. Minkiewicz i prof. Lubecki. Charakterystycznym jest, że „towarzysz“ Garlicki występował na zjeździe jako reprezentant Tow. Uniwersytetu Robotniczego (!). Protestowano przeciw konkordatowi żądano zniesienia wykładu religji w szkole, wprowadzenia ślubów cywilnych i t. p. Każde z reprezentowanych na zjeździe ugrupowań starało się

upiec dla siebie swoją pieczeń. I tak komuniści, którzy liczny wzięli w nim udział, „starali się — pisze „Robotnik“ — przemycić agitacyjne mówki komunistyczne, napaści na P. P. S. i t. p.“ Napełniło to — dodaje „Robotnik“ — „niesmakiem wszystkich obecnych na sali istotnych wolnomyślicieli, którzy przyszli po to, aby domagać się swoich słusznych praw, a nie po to, aby być świadkami komunistycznej burdy“.

„Myśliciele (!)“ więc (choć „wolno“ myślący, przecież, zapewnia „Robotnik“, „myśliciele“) urządzają sobie komunistyczną burdę! Krzykactwo, burdy komunistyczne! Ładne „myślicielstwo“.

W sprawie zarzutów przeciw P. kom. Aywasowi.

W związku z artykułem „List z Wieliczki“, zamieszczonym w numerze 121 „Głosu Narodu“ z 30 maja b. r., Komisja lustratorów z radcą Brezanim maja b. r., dowiadujemy się, że Komisja lustratorów z radcą Brezanim z Wydziału samorządowego, nie tylko dotychczas nie znalazła żadnych nadużyć w zarządzie miasta, lecz przeciwnie znalazła w każdym wypadku ład i porządek i że temsamem zarzuty, podnoszone przeciw p. kom. Aywasowi, o których wspominał nasz korespondent, okazały się bezprzedmiotowymi.

WYKŁADY W LONDYNIE O POLSCE.

Prof. Uniw. Jagiellońskiego, Roman Dyboski, wygłasza obecnie w uniwersytecie londyńskim cykl wykładów o Polsce współczesnej, obejmujący historję ostatniego stulecia, oraz stan obecny.

WYSTAWA RĘKODZIENICZYCH PRAC KOBIECYCH. W sali Tow. techników, w Warszawie będzie otwartą w dniach od 8 do 19 b. m. wystawa prac uczenie żeńskich szkół zawodowych z całej Polski.

DWA NOWE STRAJKI W ŁODZI. Pisma łódzkie notują dwa nowe strajki, jakie wybuchły ostatnio w Łodzi na tle ekonomicznym, mianowicie strajk dozorców i piekarzy. Powodem strajku dozorców jest odrzucenie ich żądań w sprawie wynagrodzenia tygodniowego w wysokości 28 zł.

ZNÍŻKA KOSZTÓW UTRZYMANIA W POZNANIU. Koszta utrzymania w Poznaniu zmniejszyły się w maju o 1.36%.

ZABITY PRĄDEM ELEKTRYCZNYM. Na dachu głównej kuchni w szpitalu Ujazdowskim w Warszawie, pracowali onegdajszej nocy kilku murarzy przy naprawie kominów. Jeden z nich, 24-letni Stan. Batkowski, idąc po dachu, celem zabrania drabiny, natknął się na przewodniki od światła elektrycznego, a chwyciwszy się drutu, zginął natychmiast.

NAPAD NA AMBULANS POCZTOWY. W pobliżu Kałusza napadło przed paru dniami czterech bandytów na ambulans pocztowy, w którym znajdowało się 60 tysięcy złotych, przeznaczonych do Kasy skarbowej w Kałuszu. Bandyeci dali 15 strzałów i ciężko zranili posterunkowego, konwojującego ambulans, oraz woźnicę. Na widok jednak ludzi, zwabionych strzałami, bandyci zbiegli.

NARODZINY ZUBRA. W poznańskim ogrodzie zoologicznym para żubrów, zakupiona zagranicą, powiększyła się o jedną sztukę. Dnia 1 czerwca urodził się żubr samiec.

STRAJK Z POWODU BRZYDKIEJ NAUCZYCIELKI. W Belforcie, we Francji, wybuchł w jednej z tamtejszych szkół początkowych strajk dzieci szkolnych z niezwykłego powodu. Ulubiona przez małych uczniów i uczennice tej szkoły młoda, ładna nauczycielka ustąpiła z tego stanowiska, wyszedłszy za mąż. Na jej miejsce mianowano starszą, brzydką, a przytęm noszącą wielkie, okrągłe okulary w rogowej oprawie. Dzieci obojga płci, ujrawszy nową nauczycielkę, zaprotestowały gorąco i odmówiły gromadnie słuchania tej — jak ją nazwały — „sowy“, domagając się powrotu dawnej nauczycielki, a przynajmniej mianowania równie ładnej. W niemalym kłopotcie znalazły się wobec tego dziwnego strajku władze szkolne, boć trudno wytrzymać z rękawa ładną nauczycielkę, odpowiadającą estetycznym wymaganiom małych.

UPADEK AEROLITU. Z Władywostoku donoszą, że w dniu 11 maja na Imanji dostrzeżono wielki aerolit, który spadł w pobliżu wsi Karkuny. Bezpośrednio po upadku ludność miejscowa słyszała kilka wybuchów.

ODKRYCIE KOPALNI KAMIENI SZLACHETNYCH. Na Ceylonie w miejscowości Pehmadula, w odległości 50 klm. od Colombo, natrafiono w skale, zaledwie 18 metrów pod powierzchnią ziemi, na olbrzymi pokład szlachetnych kamieni różnego koloru i wielkości. Pomiędzy mnóstwem drobnych kamyków o wadze 1—5 karatów, znale-

ziono okazy ważące około pół funta. Kompanja, która natrafiała na takie bogactwo, składa się wyłącznie z angielskich kapitalistów.

Konferencja w sprawach rękodzielniczo-mieszczzańskich.

Zarząd Okręgowy Ch. D. w Krakowie urządza w czwartek dnia 5 czerwca „Konferencję przedstawicieli chrześcijańskiego rzemiosła i handlu“. Celem konferencji jest poinformowanie o obecnym położeniu stanu średniego, o jego potrzebach i omówienie sprawy kredytu dla polskiego rzemiosła i handlu. O tych tak ze wszechmiar ważnych zagadnieniach będzie referował jeden z najlepszych znawców tych spraw ks. prałat Stanisław Adamski z Poznania, znany w całej Polsce Patron Związku Spółek zarobkowych i niezamordowany pracownik na polu gospodarczego odrodzenia Polski. Ks. senator Adamski poruszy na konferencji szereg aktualnych potrzeb, które muszą zainteresować każdego rzemieślnika i handlowca, a szczególnie zagadnienie taniego kredytu, którym zajmie się ks. senator Adamski, winno ściągnąć na konferencję wszystkich przedstawicieli rękodzielnictwa i kupiectwa.

Konferencja odbędzie się w czwartek o godz. 7 wieczór w sali Katol. Domu Związkowego przy ul. Potockiego L. 11 I. p. Zaproszenia wydaje Sekretarjat. Wstęp wolny dla chrześcijańskich rękodzielników i kupców.

KRONIKA KRAKOWSKA.

Poświęcenie sztandaru Narodowej Organizacji Kobiet.

Narodowa Organizacja Kobiet w Krakowie święciła w ubiegłą niedzielę niezwykłą uroczystość — poświęcenia własnego sztandaru. Uroczystość ta rozpoczęła się solennym nabożeństwem w kościele św. Anny, gdzie ze Mszą św. wyszedł ks. proboszcz Caputa. Kościół wypełnił się tłumnie zebraną publicznością, przedstawicielami władz z wicewojew. Wawrauszem na czele, gromem profesorów Uniwersytetu z rektorem Łosiem i w. i. Po odprawieniu Mszy św., ks. prepozyt Caputa wygłosił od ołtarza dłuższe przemówienie, w którym, nawiązując do haseł wypisanych na sztandarze „Bóg i Ojczyzna“, wzywał kobiety polskie do wytrwania pod tem najszczytniejszem z godeł w twardej walce codziennego życia. Z tem życzeniem dokonał następnie aktu poświęcenia sztandaru. Po południu w sali „na Kotłowym“ odbyło się donoczne walne zgromadzenie N. O. K.

Drożyzna zmalała o 0.83%.

Komisja lokalna dla badania zmiany kosztów utrzymania w Krakowie na posiedzeniu w dniu 3 czerwca b. r. ustaliła, że w drugiej połowie maja b. r., w porównaniu z pierwszą połową tego miesiąca, koszta utrzymania rodziny pracowniczey, złożonej z 4 osób, zmniejszyły się o 0.83%. — Następne posiedzenia komisyj odbywać się będą raz na miesiąc.

Zebranie Tow. katol. właścicieli realności.

„Towarzystwo katolickich właścicieli realności“ m. Krakowa i gmin przyłączonych (Karmelicka 15) urządza w piątek dnia 6 czerwca b. r. o godz. 6 wieczorem, w sali Domu Związkowego przy ul. Potockiego 11, zebranie dyskusyjne. Bliższe szczegóły na afiszach.

Kraków, 4 czerwca.

ZNACZNE OCHŁODZENIE SIĘ TEMPERATURY nastąpiło w dniu wczorajszym, prawdopodobnie wskutek silnych opadów poniedziałkowych. Nad wieczorem termometr wskazywał 13° R. Igielka barometryczna nie wróży pogody.

WYBÓR WŁADZ AKADEMJI GÓRNICZEJ. Rektorem Akademji górniczej w Krakowie na rok akad. 1924/25 został wybrany inż. Dr Jan Eligard Krauze, profesor maszynoznawstwa I i dotychczasowy prorektor, dziekanem wydziału górniczego prof. inż. Stanisław Skoczyła, profesor maszyn górniczych, dziekanem wydziału hutniczego inż. Edmund Chromiński, profesor maszynoznawstwa II. **Z TOWARZYSTWA KOLONIJ WAKACYJNYCH.** Wydział „Towarzystwa Kolonij wakac. dla uczniów szkół średnich“ ogłasza konkurs na

Grodzka 1.

Główna wygrana 200.000 złotych

co drugi los **ciągnięcie III kl. 10 i 11 czerwca** co drugi los
wygrywa Cena losu 18 złotych. — połówka losu 9 złotych. **wygrywa**

Losy do nabycia są: **SULIKOWSKA — Kraków, ulica Grodzka 1. i ulica Florjańska 19.**

Zamówienia listowne załatwia się odwrotną pocztą.

Florjańska 19.

100 miejsc w swej Kolonii w Porębie Wielkiej. Uczniowie niezamożni, mający co najmniej dobre obyczaje i postępy w naukach, będą przyjęci na kolonję, młodszy na lipiec, starsi na sierpień. Termin wnoszenia podań upływa 10 b. m. O badaniu przez lekarzy uczniowie podający się będą zawiadomieni. Podania przyjmują delegaci Wydziału w poszczególnych zakładach, szczegółowych informacji udziela prof. Władysław Koch, kierownik Kolonii, gimn. IV, Krupnicza 2, codziennie od godz. 12—1.

ZDZIERANIE TYNKU Z KAMIENIC. Organa straży pożarnej przystąpiły w ostatnich dniach do zdzierania z kamienia zaprawy murarskiej, grożącej łada chwila runięciem. Przy wielu kamienicach widzi się pracujących gorliwie strażaków, jak długimi żelaznymi łopatkami zrywają tynk i słabo nasadzone gzymsy.

Z TARGU. Wczorajszy targ był moeno ożywiony. Na Rynku Kleparckim sprzedawano pszenicę po 40—42 mil. za 100 kg., żyto po 25 mil., mąkę żytnią 70% po 41—42 mil. za 10 kg., mąkę zaś szczęśliwo stwardniałą po 38 milionów za 100 kg. Zaznaczyć należy, że piekarze chętnie ją nabywają. Mąkę pszeną 50% sprzedawano po 73—75 mil. Ceny paszy utrzymywały się na poziomie ostatniego targu. Jak nas informują, urodzaj paszy jest bardzo piękny, przedewszystkiem kończyzna. Również i ruch na Rynku gł. był bardzo ożywiony, a ceny masła spadły. Płacono za niego 5—5 i pół miliona za 1 kg., cena jaj i mleka pozostała bez zmiany natomiast potaniały kuroczęta: za parę płacono 5—12 milionów, za gąski płacono 7—12 mil.

EMIGRACJA DO DANII I DO FRANCJI. Państwowy Urząd Postr. pracy w Krakowie poszukuje natychmiast sto kilkadziesiąt robotników rolnych do robót w Danii. W dniach 12 i 13 b. m. odbędzie się w Krakowie rekrutacja robotników do robót fabrycznych, górniczych i rolnych we Francji. Robotnicy niewykwalifikowani do pracy w fabrykach i kopalniach nie mogą mieć przekroczonego 35-go roku życia.

Z OPERETKI komunikują: W sobotę 7 b. m. wchodzi na afisz rozgłośna operetka Brommego: „Najpiękniejsza z kobiet”. Występują pp.: Kozłowska, Dołęzanka, Sempołński, Laskowski, Ujehyły, Bojnatowski i inni.

OSKAR NEDBAL, jeden z najstojniejszych dyrygentów doby współczesnej, wystąpi w Krakowie na ostatnim w tym sezonie Poranku symfonicznym w niedzielę 8 b. m.

Repertuar teatru im. J. Słowackiego.

Sroda: „Kordjan”.

Czwartek: „Lampka oliwna”.

Piątek: Po poł. „Kordjan” (Akademii handl.), wieczorem „Lampka oliwna”.

Repertuar Operetki.

Sroda: „Dzidzi”.

Czwartek: „Dzidzi”.

Piątek: Teatr zamknięty.

Sobota: „Najpiękniejsza z kobiet” (premiera).

Repertuar „Bagatek”.

Sroda: „Pierścień z szafirem”.

Czwartek: „Pierścień z szafirem”.

Piątek: „Lampa Aladyna” (gościnny występ Jerzego Łuszczynskiego).

UCIECHA: „Szariatan”.

WANDA: „Skazaniec”, wielki dramat współczesny.

SZTUKA: „Albertyni” (Julot Apasz).

ZACHĘTA: „Zmiazdzone palce”.

PROMIEN: „Purpurowa miłość” — w roli głównej M. Jakobini.

REDUTA: „W szalonym pościgu”.

WIADOMOŚCI KOŚCIELNE.

MSZA ŚW. ARCYBRACTWA PRZENAJSW. SAKRAMENTU odprawiona zostanie we czwartek 5 b. m. w kościele Felicjanek o godz. 8 rano.

Wiadomości gospodarcze.

Ustalenie systemu koncesji radiotelegraficznych

Dwie kategorie patentów na stacje odbiorcze. — Liczba koncesyj na stacje nadawcze będzie znacznie ograniczona.

Na onegdajszej konferencji w Ministerstwie przemysłu i handlu przeprowadzono dyskusję informacyjną dla opracowania rozporządzeń wykonawczych do nowej, uchwalonej już, ustawy o poczcie, telegrafii i radiotelefonii.

Na konferencji zgodzono się, że projekty budowy urządzeń radio dla użytku władz państwowych winny być rozpatrywane przez generalną Dyrekcję poczty, która przedłoży je do zatwierdzenia p. ministrowi handlu.

Co do produkcji i sprzedaży aparatów radiotechnicznych, przyjęto jako zasadę, że należy popierać rozwój przemysłu rodzinnego, ograniczyć dowóz aparatów z zagranicy, nie krępować nabywców obowiązkiem kupowania całych kompletów, pozostawiając im możność konstruowania odbiorników z oddzielnych części. W związku z powyższą zasadą przy wydawaniu pozwoleń na zainstalowanie aparatów odbiorczych będą rozróżnione dwie kategorie patentów: uczestnicy broad-castingu i amatorzy-konstruktorzy.

W sprawie koncesyj na radiostacje nadawcze wyrażono zapatrywanie, iż liczba koncesyj musi być ograniczona i koncesje będą wydawane tylko instytucjom naukowym, wyższym technicznym zakładom naukowym i tym średnim zakładom naukowym technicznym, które szkółą radiotechników, statkiem żegluga morskiej i powietrznej, oraz towarzystwom broad-castingowym.

Koncesje na zakłady nadawczych stacyj

prywatnych dla użytku publicznego stanowią będą każdorazowo przedmiot specjalnych rozważań.

Przy omawianiu sprawy polskiego broad-castingu wyłoniła się kwestja zaopatrzenia rynku w odpowiednią ilość aparatów odbiorczych. Zwrócono uwagę, że w wypadku dopuszczenia aparatów pochodzenia zagranicznego, zanim przemysł rodzimy się rozwinie, rynek nasz zostanie opanowany przez zagranicę, zaś w wypadku wykluczenia możliwości sprowadzania odbiorników zahamowany będzie rozwój broad-castingu. Miarodajne czynniki rządowe muszą rozstrzygnąć, która z tych alternatyw jest dla interesów państwa ważniejsza.

WPLYWY Z DANIN I MONOPOLI. W drugiej dekadzie maja z ważniejszych podatków bezpośrednich, pośrednich, opłat stemplowych i monopolu wpłynęło 20,082,589 złotych, w czym z podatków i opłat zwyczajnych (bez podatku majątkowego) 18,6 milionów zł. W pierwszej dekadzie z ważniejszych podatków, opłat i monopolu osiągnięto 14,714,735 zł., a więc o 5,3 miljn. zł. mniej, niż w drugiej dekadzie. Podatki bezpośrednie dały w drugiej dekadzie 2,068,356 złotych, wreszcie monopolie 3,918,082 zł.

GIEŁDA ZBOŻOWA W KRAKOWIE.

Pszenica 75/76—22 milj., pszenica 72/74—21.300 milj., żyto 68/70—14.500, żyto 55/67—18.800, owies 14.500—15.600, jęczmień browarolany 16.500, jęczmień na krupy 14 milj.; mąka pszena 50% krakowska 41 milj., mąka pszena amerykańska 48 milj., mąka żytnia 70% krakowska 21.700, żytnia 60% krakowska 23 milj., mąka żytnia 70% poznańska 23 milj.

AKCJE:

Akcje bankowe:	w złotych			
	Staw.	zakł.	parowoz.	transp. z d. 20
Polski B. Przemysłowy	0'35	0'45	0'40	0'44
Bank Małopolski	0'80	1'10	0'90	1'00
Ziemski Bank Kredyt	0'13	0'18		0'17
Pow. Bank Kredytowy	0'04	0'12	0'10	0'15
Bank Komercyjny	0'17	0'22		
Bank Zw Sp. Zarob.	5'00	5'50		5'25
Tow. handlowe.				
Poj. Tow. Handlowe	0'35	0'45		0'44
„Impex”	0'03	0'05		
„Pharma”	1'10	1'30	1'20	1'25
„Polski Glob”	0'25	0'35	0'30	
Żegluga Polska	0'18	0'23	0'22	0'35
Tow. Przemysł.				
Zieleniewski	11'00	12'00	11'20	12'00
H. Cegielski	0'85	0'75	0'83	0'80
Parowozy	0'40	0'45	0'43	
„Automotor”				
Trzebinia żelazna	0'80	0'90	0'85	1'00
„Pocisk” zak. amunicyj.	1'25	1'50		
„Górka” cement	19'00	21'00	20'00	22'50
Sierszańskie Górnicze	5'75	6'25	6'00	6'10
„Tepege”	2'75	3'25	3'07	3'30
Gazy ziemne				
Polska Nafta	0'55	0'60	0'58	0'64
„Pokucie”	0'45	0'53	0'53	0'60
„Oikos”	4'00	4'50		
„Pezet”				
„Strug”	1'20	1'40	1'30	1'50
Syndykat Koszykarski	0'15	0'20		0'20
„Ryngraf”				
Trzebinia tłuszcz.	0'25	0'00	0'40	0'30
„Teropol”				
„Krakus”	1'10	1'30	1'20	1'33
Chodorów	0'00	0'00	0'30	0'05
A. Piasecki	1'25	1'30	1'40	1'40
„Cmielów”	0'30	1'10	1'00	1'02
Elektrownia Siersza	0'35	0'45	0'39	0'39
S. W. Niemojowski	0'50	0'70	0'60	0'70
P. Zakłady Garbarskie	9'00	11'00		

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zamknięcie giełdy: Holandia 212 i pół, Nowy Jork 569, Londyn 24.78, Paryż 28.85, Medjolan 24.70, Praga 16.87 i pół, Budapeszt 00065, Bukareszt 2.40, Belgrad 6.97 i pół, Sofja 406, Warszawa —, Wiedeń 00080.

SANDAŁY

zagraniczne

Do nabycia

L. STEIGLER, Kraków, Rynek Gł. 1. 14.

Ogromny wybór.

Ceny niskie.

Zawiadomienia i komunikaty.

Z TOW. FILOZOFICZNEGO (św. Anny 12). We czwartek 5 b. m. o godz. 6-tej wygłosi Dr Medyński odczyt p. t.: „Teorie psychodynamiczne” (Freud, Adler). Goście mile widziani.

Z KRAK. TOW. LEKARSKIEGO. Dzisiaj, we środę, o godz. 8 wieczorem posiedzenie naukowe. Na porządku dziennym: Dr Domaszewicz ze Lwowa: „Znaczenie sztucznej odny czaszkowej (encefalografii) dla rozpoznawania i umieszcowania schorzeń mózgu” (z demonstracją przeźroczystych zdjęć Roentgena).

KURS WAKACYJNY sześciotygodniowy dla nauczycieli muzyki i śpiewu otwiera Konserwatorium krakowskie 7 lipca. Bliższych wyjaśnień udziela dyr. Konz., Wiktor Barabasz (Stary Teatr).

Komunikaty teatrów krakowskich.

PRZEDSTAWIENIE „KORDJANA”. Ponieważ sezon dramatu zakończy się w połowie lipca, a część artystów rozpoczyna urlopy już w czerwcu, poemat Słowackiego „Kordjan” będzie powtórzony tylko jeszcze przez najbliższe tygodnie. Z tego powodu w tym i w przyszłym tygodniu będzie grany „Kordjan” bez przerwy, naprzemiennie z „Lampką oliwną” Zegadłowicza. W próbach pod kierunkiem reżyserskim p. Jednowskiego, komedia hiszpańska: „Romantyczna panna”.

Ceny ogłoszeń w złotych polskich oblicza się po urzędowym kursie złotego, podanym codziennie w „Monitorze Polskim“.

Ceny ogłoszeń

Zwykła 10 gr.	za 1 wiersz milimetrów	Po kronice 30 gr.
Nekrologi 20 „	Układ tabelaryczny 50 % drożej	Na 1 stronie 40 „
Nadstawy 25 „	zemieszczone . . . 30 %	Drobna od słowa . . . 7 „
1 złp. = 1,800.000 Mp.		

Ceny ogłoszeń

Ceny powyższe obowiązują od dnia zmiany w nagłówku. Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

POLSKIE TOWARZYSTWO HANDLOWE S.A.

CENTRALA:

Kraków, ul. Sławkowska 1.

ODDZIAŁY:

WARSZAWA, GDANSK, LWÓW, ŁÓDŹ.

EKSPOZYTURE:

BIAŁYSTOK — POZNAŃ — WILNO.

KAPITAŁ AKCYJNY: Mkp. 528,500.000.—

Fundusze rezerwy: Mkp. 65,000.000.000.—

Adres telegraficzny: „Tonan“.

DZIAŁY:

- a) **budowlany:** cegła, dachówki z własnych cegielni w Trzebini i Wieliczce, cement, papa, szkło.
- b) **drzewny:** materiały budowlane, kopalniane, opałowe z własnych tartaków w Krakowie i Synowódzku Wyżnem, parkiety dębowe, wełna drzewna.
- c) **spożywczy:** tłuszcze techniczne (tłuszcze dla przemysłu mydlarskiego, garbarskiego i tekstylnego), kakaonia, olej rycynowy, klej stolarski, żelatyna, zapalniki, nawozy sztuczne, towary kolonialne (kawa, marmelada).
- d) **węgielny:** koks, węgiel kraj i górnośląski.
- e) **żelaza i narzędzi:** wszelkie narzędzia rzemieślnicze, rolnicze, różne łańcuchy, sierpy, łopaty, widły do nawozu i siano, gwoździe, stal, żelazo, osie, narzędzia transmisyjne we wszystkich rozmiarach, maszyny rolnicze, maszyny do obróbki drzewa i metali. 857

„BERLIET“ „BUICK“

Typy samochodów osobowych:

7 HP	4 cylindrowe
12 HP	6 cylindrowe
16 HP	o wyłożeniu
18 HP	laksusowem
22 HP	i normalnem

850

ciężarowe 1 1/2 i 3 tonowe

oraz epony, dętki, masywy i gumy powozowe „SEMPERIT“ posiada stale na składzie.

Generalne zastępstwo na Małopolskę

Generalne zastępstwo na zach. Małopolskę

STANISŁAW SZYBOWICZ

Kraków, Arjańska 1. Tel. 3477.

„SZATNIA“ Spółka z ogr. odp.

Dom tekstylno-sportowy

KRAKÓW, ulica Sławkowska 14.

Poleca na obecny sezon wełny, półwełny na suknie damskie, płótna białe i kolorowe, wełny na ubrania męskie w najlepszej jakości po nader niskich cenach.

Przybory dla Skautów, Futbolu, Sportu, Turystyki i t. p.

Ceny niskie. 437 Towar dobrowy.

! Nowy wynalazek! Płaski zegarek?

wysła się za zł. 7-84 g. zamiast zł. 25 tylko dlatego, że nasza firma kupuje kilkakrotnie taniej od innych firm, bardzo dobrego gatunku rzeczywiście płaskie, koloru czarnego stali, najnowszego fasonu, z pierwszorzędnym mechanizmem, o 16 rubinach, nakręcanie główką raz na 38 godzin, pod żadnym względem nie mogą być porównywane z tanimi falsyfikatami. Zł. 7 gr. 84, 2 szt. 15 zł. 36 gr., 3 szt. 23 zł. 57 gr. Zegarki lepszego gatunku: 10 zł., 14 zł., 16 zł., 20 zł., 25 zł. i 30 zł. Zegarki na rękę z prawdziwego franc. nowego złota „Plackedeor“, niezem się nie różni od prawdziwego złota 14 kar. 11 zł., 13 zł., 15 zł., 18 zł., 19 zł., 21 zł. 50 gr., 25 zł., 27 i 30 złotych.

Nowość!! **BŁYSKAWICA** z samoświecącym w nocy cyferblatem, pokazującym dokładnie czas w ciemności. Eleganckie, mocne stalowe lub niklowe zegarki szwajcarskie dla Panów i Pań na rękę, ze skórzanym paskiem, najnowszych fasonów, chód dzwiczny na kamieniach 10 zł., 11 zł. 50 gr., w lepszym gatunku po 14, 18, 20, 23, 27, 31 i 33,50 złotych.

Elegancki stoł-biurkowy zegarek z budzikiem, najmniejszego rozmiaru, dzwoni głośno i długo na każdą godzinę 10 zł. — z lepszym werkiem 12 zł., 13 zł. 55 gr. i 19 złotych. Masywne 14% złote zegarki na rękę, najnowszych fasonów tylko 21 zł., 22 zł., 55 gr., z lepszym werkiem na 15 kamien. po 25, 28, 31, 35, 40, 47, 53, 60, 67, 75 i 90 złotych.

Zegarki wysyłamy wyregulowane z gwarancją za dobry chód na trzy lata. Koszta przesyłki i opakowania na rachunek kupującego.

Adres: **Główny Skład Szwajcarskich zegarków Józef Jakubowicz, Warszawa, ul. Sienna 27/g. II. dom własny.**

BEZ RYZYKA! O ile towar się nie podoba, przyjmujemy takowy z powrotem. Od naszych klientów otrzymujemy dużo podziękowań i powtórne zamówienia.

Firma egzystuje od roku 1902!
 1) Sz. P.! Otrzymałem już od Pana 2 zegarki, które dobrze chodzą, proszę przysłać 1 zegarek „Ankier“.
 Z poważaniem Bronisław Madaliński.
 Szkoła powszechna, p. Jody, z Wileńska 11, X. 1923.
 Sz. P.! Zegarek otrzymałem i jestem z niego zadowolony, za który dziękuję. Spieszę jak tylko mogę do Sz. Pana z prośbą o przysłanie jeszcze jednego zegarka „Byskawica“ na cenę się zgadzam, jakaby nie była.
 4 maja 1923 r. Z poważaniem Noga Stanisław.
 zaw. plut. III baon 9 p. p. Leg. w Tomaszowie Lub.
 3) Sz. P. Jakubowicz! Za przysłany mi zegarek dziękuję bardzo. Zegarek pański w dzisiejszych czasach jest niezmiernie tani, chodzi znakomicie, czego się nigdy nie spodziewałem. Staram się firmę Pańską rozpowszechnić.
 Pozostają z szacunkiem Karolak Stefan,
 Krzemieniec, 12 VI. 1923 r. sztab 12 p. ul. Pod.

F. LUBAŃSKI KRAKÓW S. Anny 2.

Rękawiczki skórkowe, trykotowe i pończochy.

BIELIZNĘ MĘSKĄ BIAŁĄ i KOLOROWĄ

ze słynną marką

LWA

ze słynną marką

LWA

POLECA MAGAZYN NOWOSCI

A. Skórczewski i Polakiewicz

Kraków, ulica Florjańska 1. 13.

JAN NOWAK

KRAKÓW, Florjańska 14. (Hotel pod RÓŻĄ)

poleca

solidnie i konkurencyjnie

Bielizne wszelką — garnitury stołowe — płótna

Iniane i bawełniane — zefiry — skarpetki —

pończochy — rękawiczki — koloratki — kołnierze

i najnowsze krawaty.

Wyrozone damskie Zielone, wiewiórki

Damskie białe piórcien, pantof.

Zł. **8.90**

Damskie popielęcien, pantof.
Zł. **10.90**

Damskie czarne pantof.

Zł. **18.90**

Damskie brązowe pantof.
Zł. **21.90**

Dziewiczące białe
półbutki i pantofelki
wielkość 23-26

Zł. **7.90**

wielkość 27-30 zł. 8.90
wielkość 31-35 zł. 9.90

Damskie czarne
półbutki

Zł. **18.90**

Damskie brązowe
półbutki
Zł. **23.90**

Męskie brązowe
półbutki
Godyaer-Tubert

Zł. **26.90**

POLECA

DO NABYCIA:
KRAKÓW, RYNEK GŁÓWNY 14.
LWÓW

Ul. Legionów 13. — Ul. Helmańska 6. — Pl. na Bramie. —
Franciszkańska 26. — Tarnów, Jasło, Rzeszów, Krosno, Sam-
bor, Katowice, Bielsko, Królewska Huta, Gieszyn, Gdańsk,
Drohobycz, Borysław, Jarosław, Stryj, Kołomyja.

853

JAN SIEKIERSKI

KRAKÓW, ul. Florjańska 30. II p.

naprzeciw domu Matejki

POLECA

Wykwintne materiały wełniane na suknie
kostjomy — płaszcze — ubrania męskie
i koworkoty impregnowane. — Krepy na
smokingi i sutanny.

Geny konkurencyjne fabryczne. Geny konkurencyjne fabryczne.

Osoba pracowała i
sumienna, zrająca
się na kuchni i gospo-
darstwie wiejskiem po-
szukuje posady na ple-
haniu. — Zł. 500000 do
Administ. „Głosu Naro-
du” pod „Osoba”. 856

772

Potrzebny organista
kapelmistrz kwalifi-
kowany do parafii. Stary
Korczyn Ziemia Kielecka
Zgłoszenia do proboszcza.

Ma 152ª Komunię św.

Obrazki - medaliki - książeczki
obrazki do mieszkań i kościołów,
oprawia obrazy w ramy.

POLECA

STANISŁAW RAJ

KRAKÓW, Sławkowska 4.

Torebki damskie

Portfele — teczki na akta
Papiery listowe — albumy
Karty do gry.

Reklama jest dźwignią handlu i przemysłu!